

Arnth Jensen: Der er et gammelt Ord, der siger, at for at gennemføre noget gælder det om at vælge det rette Tidspunkt. Det Forslag, som vi i Dag skal behandle her i dette høje Ting, er et overmaade vigtigt Forslag, som, gennemført paa rigtig Maade, efter vor Mening vil faa den allerstørste Betydning, ikke alene for den danske Skole, men ogsaa for det danske Folk. Jeg beklager derfor, at det ikke er lykkedes at finde en Form for dette Lovforslag, som kunde samle alle Rigsdagens Partier, og jeg beklager, at den højtærede Minister og Flertalspartierne har ønsket at lade denne Sag gaa fra Udvalget, før alle Muligheder til det yderste var forsøgt. Ikke mindst beklager jeg, at denne Sag skal drøftes her i dette høje Ting paa et Tidspunkt, da Tinget og hele Landets Befolkning er optaget af de allerstørste økonomiske Problemer, som fuldstændig overskygger denne meget vigtige Sag. Det, Folket venter paa i dette Øjeblik, er ikke en Skolereform, den være sig nok saa god, men det er Lettelser i de økonomiske Byrder, som i Øjeblikket hviler paa Erhvervslivets Skuldre. Jeg tror derfor — og jeg har forstaaet, at den højtærede Ordfører ogsaa tror det —, at vi i Dag tjener baade selve Sagen og os selv bedst ved, at vi i al Korthed konstaterer den i og for sig sørgelige Kendsgerning, at Enighed ikke er naaet, og saa for Resten prøver paa at lade de lange Taler fare til en anden Lejlighed, hvor der i hele Befolkningen er mere Trang til Reforme af denne Art og dermed mere Lydhørhed for hele dette Spørgsmaal.

Ogsaa af en anden Grund mener jeg, at vi kan fatte os nogenlunde kort. Hele denne Sag har jo i tidligere Samlinger været underkastet en dybtgaaende Behandling, saa alle Partiers Standpunkter er kendt, og noget synderlig nyt kan neppe fremkomme under en ny Debat her i Dag. Den ærede Ordfører var inde paa enkelte Betragtninger, men det er Betragtninger, vi har hørt før, og det vilde gaa mig paa samme Maade, hvis jeg igen skulde give mig til at præcisere mit Partis Standpunkt: det vilde blive en Gentagelse af min Tale sidste Aar, saa meget mere som mit Parti, efter at Enighed mellem Partierne ikke er naaet, stiller de samme Forslag, som vi stillede sidste Aar.

Jeg ønsker at sige, at naar vi stiller de samme Forslag som i Samlingen 1930—31, er fra mit Partis Side dermed ikke sagt, at vi absolut forlanger netop disse Forslag antaget for overhovedet at gaa med til en ændret Lovgivning paa dette Omraade. Vi har i Udvalget ogsaa givet Udtryk derfor, og

jeg føjer til, at paa flere afgørende Punkter ligger vore og den højtærede Ministers og Flertallets Forslag, efter at det oprindelige Forslag er forladt — for saadan er det jo —, endog ret nær op ad hinanden. Det gælder, som den ærede Ordfører ogsaa pegede paa, Kommunalbestyrelsens Beføjelse, det gælder for en meget væsentlig Del de Beføjelser, man nu har tillagt Forældreraadene og de stedlige Udvalg, det gælder Lærernes Ret til at deltage i Forhandlingerne, det gælder Indstillingen, det gælder Kaldelse til Landsbyskoler, og det gælder ogsaa Afskedigelsesparagraffen, hvor nu alle Partier anerkender det af os hævdede Standpunkt: at den endelige Afgørelse af, om en Lærer kan forblive i sit Embede eller ej, til syvende og sidst bør lægges i Befolkningens Haand. Det glædede mig at høre, at den ærede Ordfører flere Gange betegnede dette og hint som et meget vigtigt Fremskridt, idet jeg lagde Mærke til, at det, det ærede Medlem betegnede som meget vigtige Fremskridt, paa mange afgørende Punkter netop var hentet fra det Forslag, vi stillede i Fjor, og jeg vil sige til den ærede Ordfører, at havde man været lige saa lydhør overfor andre Fremskridt, som ligger i Venstres Forslag, er der ingen Tvivl om, at man havde kunnet staa her i Dag med et Forslag, som Partierne havde kunnet samles om, men det glæder mig, at den ærede Ordfører dog har faaet Øjnene op for, hvilke Værdier der laa i det Forslag, vi stillede.

Naar der trods Enigheden paa disse væsentlige Punkter ikke kunde opnaas Enighed om hele Lovforslaget, skyldes det, som den ærede Ordfører meget rigtigt bemærkede, foruden de andre Uoverensstemmelser, som er der endnu, og som jeg senere lige skal nævne, Forholdet mellem Kirke og Skole, ikke, som der ved en Trykfejl er kommet til at staa i Betænkningen — jeg takker den ærede Ordfører, fordi han gjorde opmærksom derpaa — Forholdet mellem Stat og Kirke. Her har Hovedanstødsstenen i Forhandlingen været, og den højtærede Minister og Flertallet har ikke paa det nuværende Tidspunkt kunnet bekvemme sig til at være med til at rydde denne Anstødssten af Vejen. Da den højtærede Minister stillede sine Ændringsforslag, lod han dette Spørgsmaal ude af Betragtning i første Omgang ud fra den Forudsætning, at opnaaedes der først Enighed om alt det øvrige, saa vilde man nemmere kunne komme overens om dette Spørgsmaal. Vi advarede Ministeren mod den Fremgangsmaade, thi selv om det er en pædagogisk Grundregel, at man skal gaa fra det lettere til det svæ-